

סיפור השבוע

אבל האשה שהפחד ניכר על פניה וגופה כולו רועד והיא מדברת בקול חרישי ומתחננת שיצא משם וישכח מהרעיון השטני שנכנס לראשו. אולם הוא עמד על דעתו ואיים שאם לא תשמע לו יוציאה להורג תיכף ומיד, והרי אין איש שומע ואין איש רואה.

המלך והיהודי ראו את המלכה בוכה ומיללת, עיניה הזולגות דמעות מביטות לכל הצדדים, ואין עזר ואין סומך. היא ניסתה לשכנעו לבל יעזי לחשוב יותר בעניין זה. והוא אטם אוזניו, והשיב לה כך: אל תדאגי למלך, אם תשמעי בקולי, נשים סם המוות במאכלי המלך, בשובו אלינו וימות. ואז נחלק את המלוכה בינינו.

ואם תמאני, את מתחייבת בנפשך, הנה החרב ודמך בראשך. עמד המלך מבוהל ומשתומם, ולא האמין למראה עיניו ולמשמע אוזניו, כי ידע את האיש אשר הפקידו על ביתו. ראה ר' חיים בן עטר את פני המלך ואמר לו: הנה אתה רואה ושומע את כל הדברים האלה, האם אתה מאמין למראה עיניך? כי נדמה לי שאתה חושב את כל המחזות האלה לדמיונות שווא.

הרהר המלך מעט ואמר: כן ידידי מדבר, רואה אני את הכל ולבי בוער בתוכי מרוב כעס, ויחד עם זה יש בלבי ספק כלשהו לגבי נכונות מה שהראיתני. ואם כל החזיונות האלה שהראיתני הם אמת, אם נאמן ביתי יכול ומסוגל להגיע למחשבות רעות כאלו, אז בעצם, טוב מותי מחיי, למה לי חיים כאלה? כאשר דבר המלך את הדברים האלה, פנה אליו הרב ואמר: אדוני המלך מהר וקח את נשקך ותירה ממשנה שלך מכאן דרך הזכוכית. רק תמהר פן יעשה הוא שלא יהיה לו אפשרות חזרה...

ברכות

מזל טוב ליחיאל ורויטל לנדרסברג ה"ו לרגל הולדת הבת (נכדה למשפחת נתנאל) יהי רצון מלפני שוכן מרומים שתזכו לגדלה באושר, שמחה ונחת לאהבת תורה ויראת שמים, ותמצא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם.

מזל טוב לאברהם ושרה שאג ה"ו לרגל הולדת הבת יהי רצון מלפני שוכן מרומים שתזכו לגדלה עם כל יוצאי חלציקם באושר, שמחה ונחת לאהבת תורה ויראת שמים, ותמצא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם.

תשובות זזכה

התשובות הנכונות לפרשת שמות הם:

1-ד' 2-ג' 3-ג' 4-ב' 5-ג' 6-ב' 7-ב' 8-ב' 9-ב' 10-א' 11-ב' 12-ד'

זזכה בהגרלת הפתרונות פרשת שמות היא: אביטל יואל הי"ז

תקציר משיבוע שעבר: בארצות המערב חי מלך אדיר וחכם, שכל המלכים אשר סביבו רחשו לו כבוד והערצה. פעם אחת נצנצה מחשבה בלבו, לראות בכוכבים אם יש איש בעולם שנולד במזלו, כדי שילך אליו לדעת מי הוא ומה מעשהו.

כשעשה זאת ראה שיש אדם אחד בן גילו שנולד במזלו בעיר אחת ממדינות מלכותו, וכי הוא יהודי, רב גדול וקדוש, ושמו ר' חיים בן משה עטר ז"ל. למחרת קרא המלך לכל השרים, ואמר להם כי בכוונתו לצאת לדרך, כשלושה חדשים, כדי להכיר את העולם, ולראות את דרך החיים של בני העם וללמוד צורכיהם. במשך זמן זה המשנה למלך, ימלא את מקומו עד אשר ישוב.

המלך מצא את בית האיש, שהיה בית נמוך ורעוע, שעניים מתגוררים בהם. כשנכנס לבית האיש, קם, קם בעל הבית לקראתו ואמר: בוא ברוך ה', אדוני המלך, יהיה בואך ברוך!

לשאלת המלך מהיכן הוא יודע שהינו מלך, ענה האיש כי לכל אדם יש מלאך המלווה אותו בדרכו לפי מדרגתו, ועל פי המלאך, המלווה אותו, ידע כי הוא המלך. המלך הודה שהוא המלך, וסיפר לו שגילה על פי הכוכבים, כי הוא בן גילו, ובן אותו מזל, ולכן רצה לראות את מערכת חייו, ולראות מי גדול ממי במעלות.

לתדהמת המלך ענה בעל הבית, כי מעלתו גדולה ממעלת המלך. אז המשיך היהודי ואמר, כי אומנם כח שלטונו גדול יותר, אך אם ישב איתו זמן מה יבין מדוע מעלתו גדולה משל המלך.

אחרי מספר ימים, הביא היהודי לפני המלך כלי זכוכית עשוי מראה, הניח אותו על השולחן, וביקש מהמלך להביט בו. הביט המלך בכלי, וראה את כל כדור הארץ, מדינה ומדינה, בתחילה לא ראה את ארץ מלכותו, אולם היהודי אמר לו להביט פעם נוספת, ואז ראה במראה את ארץ ממלכתו.

בתחילה לא ראה את עיר הבירה, אולם כשהיהודי אמר לו להביט פעם נוספת ראה את עיר מלכותו לפניו. אחר כך הראהו את ארמונו, את שריו וכל משרתיו. אז אמר לו היהודי "אחרי שראית את כל אשר בביתך, ברצוני לסלק את הכלי הזה מפניך".

הבשר משיבוע שעבר: אמר המלך: "ראיתי את הכל, אך לא את פני אשתי המלכה. נא אל תסיר את המראה, עד אשר אראה את פניה, כי זה זמן רב שלא ראיתי אותה". תוך כדי דיבור הביט המלך במראה, וראה את המלכה, והיא בחדרה והנה ניכנס אחד השרים הקרובים לו ביותר ומבקש ממנה שתשתף איתו פעולה במרד שהוא מכין נגד המלך: הם ירעילו את המלך בשובו ממסעו, והוא ישאנה לאשה, ואם לא תסכים, הרי שהוא מתכוון להוציאה להורג ברגע זה.

נר ה' נשמת אדם, גיליון זה מוקדש לעילוי נשמת:

מורי ורבי יעקב (מימון) בן ר' משה וסולטנה חורי ע"ה יחיאל (יחיא) בן יוסף ונעמה ארז ז"ל מנשה בן רחמה בן פורת ז"ל מרדכי בן זוהרה אזרזר ז"ל חנה זהבה בת סיטי בן שלוש ז"ל רחל בת מסעודה אלבז ז"ל זוהרה בת שמחה אסולין ז"ל לאה בת אביגיל פריגל ז"ל חפצי בת אויכון ניאזוב ז"ל סלימה בת ורדה שאשו ז"ל רחמה בת תמו דנינו ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.א

יהי רצון שישלח הקב"ה רפואה שלימה לכל חולי עמו ישראל ובכללם ל:

אברהם בן פלילה פיניש ה"ו יעקב בן ריבה (רעיה) ה"ו אברהם בן מסעודה אמיר ה"ו בן ציון יונה בן חנה אביגיל ה"ו זינה בת בואנו ניאזוב ה"ו נירית בת מזל אהרוני ה"ו שרה מזל טוב בת לאה סימן טוב ה"ו

מאצרות התורה לילדים

ילדים יקרים וחביבים, בפרשה שעברה סופר על שבע מכות שהביא ה' על המצרים. כולן באו בראש חדש, החל מחודש אב בו החלה מכת הדם. עתה בראש חדש אדר, תבוא המכה השמינית – מכת הארבה. ציוה ה' את משה כי יזהיר את פרעה מפני מכת הארבה העומדת להתחולל עליו, ארבה אשר כמוהו לא היה וכמוהו לא יהיה עוד, ואשר יכלה את כל הירק שנשאר ממכת הברד, ויכסה את כל ארץ מצרים.

אמר להם פרעה: לכו עבדו את אלוקיכם, "מי ומי ההולכים?" ענה לו משה: כולנו, בנערינו ובזקנינו נלך, בבנינו ובבנותינו. בצאננו ובקרנו". היות ופרעה סירב לכך, נטה משה ידו כדבר ה' והפנה את המקל לצד שכתוב עליו "ארבה" הביא הקדוש ברוך הוא באותו בוקר רוח קדים חזקה, שנשא את הארבה, והביאה אותו על כל ארץ מצרים.

בתחילה שמחו המצרים ומהרו לתפוס את הארבה, המליחו ממנו והכניסוהו לשמור בתוך חביות. אולם לאחר מכן לא יכלו לעמוד בו. החשיך הארבה את כל מצרים, כלה את כל עשב השדה ופרי העץ אשר שרדו ממכת הברד, אך בתבואת ישראל לא נגע.

קרא פרעה למשה ולאהרן ובקש כי יעתירו לה' ויסיר מעליו את המוות הזה, ואפילו הודה כי חטא לה' ובקש – "שא נא חטאתי". מיד העתיר (התפלל) משה לפני ה', וה' הביא רוח מערבית חזקה נשאה את

כל הארבה עד ים-סוף. וכדי שלא ישמחו המצרים ולא ירוויחו מהמכה לקחה הרוח גם את כל מיני הארבה שהמצרים מלחו ושמו בחביות. בראש חודש ניסן, בלי אזהרה נוספת לפרעה נטה משה ידו על פי ה', אל כוון השמים מקור האור, השמש, הירח והכוכבים. מיד כוסתה השמש ואפלה, וחושך כבד השתרר על כל מצרים. לא יכלו המצרים לראות מאומה. ניסו להדליק נרות – אולם רוח סערה נשבה וכבתה אותם. כה כבד היה החושך, עד כי ניתן היה למשוש.

בחצות ליל "ד בניסן בא משה לפני פרעה והזהיר אותו בדבר המכה האחרונה המצפה למצרים: מכת בכורות. הבכורות שמעו זאת וביקשו מפרעה ושריו לתת לישראל לצאת. פרעה ושריו התנגדו, לכן נטלו הבכורות איש את חרבו, והרגו את אבותיהם - ככתוב "למכה מצרים בבכוריהם". שישים ריבוא מצרים נהרגו אז בחרב בניהם.

בליל טו' בניסן בחצות הלילה עבר הקב"ה בעצמו והיכה את כל בכורי מצרים. גם הבכורות המצריים שהסתתרו בבתי ישראל וקיוו כי המכה תפסח עליהם שם. יצא פרעה לרחובות מצרים והרעים בקול גדול: "קומו צאו מתוך עמי", משחררים אתם! אמר משה לפרעה – לא נצא כנגבים בלילה אלא נחכה עד אור הבוקר – ואז נצא בעצם היום. ואכן כך היה בני ישראל יצאו ממצרים, בעצם היום ביד רמה.

שאלות לילדי כיתות א' עד ג' (לפחות חלק מהשאלות עפ"י "אוצרות התורה לילדים" של מנעלה)

1. כיצד הגיבו המצרים בתחילת מכת הארבה?
2. א. שמחו והמליחו ממנו בחביות. ב. התחננו לפרעה, שיתן לישראל לצאת ממצרים. ג. ניסו לרססם, באמצעים כימיים. ד. אף תשובה לא נכונה.
3. מה היה הנס המיוחד שקרה בעת שהפסיקה מכת הארבה?
4. א. הצמחים שאכלו חזרה לצמות. ב. כולם יצאו, כולל מה שהמצרים המליחו. ג. כולם נהיו ארבה אחד, שיצא ממצרים. ד. תשובות ב' וג' נכונות.
5. מה עשו בכורות מצרים כששמעו שה' עומד להכות את המצריים במכת הבכורות, ופרעה התנגד לשלח את בני ישראל?
6. א. התאספו לתפילה לביטול הגזירה. ב. ביקשו ממשה זמן, לנסות לשכנע את פרעה. ג. הרגו את אבותיהם בחרב. ד. ניסו לעבור למדינה אחרת.
7. בלילה אחרי מכת הבכורות פרעה אמר למשה ולבני ישראל כי הם משוחררים ויכולים לצאת, מה עשו בני ישראל?
8. א. יצאו מיד, שמא פרעה יתחרט. ב. לא יצאו כנגבים בלילה והמתינו לבוקר. ג. הילדים יצאו בלילה והמבוגרים בבוקר. ד. חיפשו את עצמות יוסף.

שאלות עפ"י רש"י לכיתות ד' זה

9. כיצד החזירו את משה ואהרן לפרעה לאחר מכת הברד?
10. א. על ידי בת קול. ב. על ידי שליח. ג. הם חזרו לבד להכות את פרעה במכת חשך. ד. יתרו קרא להם.
11. מתי נאמרה פרשת קורבן פסח?
12. א. בראש חודש ניסן. ב. בארבעה עשר לחודש ניסן. ג. בחמישה עשר לחודש ניסן. ד. בעשירי לחודש ניסן.
13. אחרי מכת הבכורות כתוב "ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם..." (פרק יב') מדוע מיהרו כל כך לשלחם?
14. א. המכה הייתה קשה יותר ממה שמשה גזר. ב. כל זמן שלא יצאו המשיכו בכורות למות. ג. כדי שיצאו לפני שיחשיך. ד. כך ציוה עליהם פרעה.
15. לגבי סיומה של מכת הברד נאמר: "ויחדלו הקולות והברד ומטר לא ניתך ארצה" (פרק ט') איזה נס רמזו כאן?
16. א. המטר לא ניתך ארצה, אלא חזר לעננים. ב. המטר לא ניתך בארץ, אלא רק מעל היאור. ג. אפילו הטיפות שהיו באוויר נעצרו. ד. א' וג' נכונות.

שאלות עפ"י רש"י לכיתות ו' עד ח'

17. על הארבה שהיה בימי יואל נאמר "כמוהו לא נהיה מן העולם", כיצד זה מסתדר עם מכת הארבה עליה נאמר "ואחריו לא יהיה כן"?
18. א. לא יהיה - במצרים, של יואל היה בישראל. ב. במצרים היה ממין אחד ובימי יואל מהרבה מינים. ג. אחריו הכוונה, באותו דור. ד. א' ובי נכונות.
19. על מכת הבכורות כתוב שלקו "מבכור פרעה עד בכור השפחה", מדוע לקו בכורי השפחות?
20. א. גם הם שעבדו את בני ישראל. ב. הם היו שמחים בצרתם של ישראל. ג. הם לא היו מוגנים עם דם במשקוף. ד. תשובות א' וב' נכונות.

שאלות לכיתות ה' עד ח' – ממפרשים אחרים על התורה

21. "...וואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בוקר" (פרק יב - כב') לפי פרוש הרשב"ם, מדוע לא יצאו מפתח ביתם?
22. א. כדי שסימני הדם על המשקוף יגנו עליהם. ב. כדי ששוטרי פרעה לא יגלו אותם. ג. כדי שלא יתפתו לצאת ממצרים בלילה. ד. א' וג' נכונות.
23. על הארבה שהיה בימי יואל נאמר "כמוהו לא נהיה מן העולם", כיצד זה מסתדר עם מכת הארבה עליה נאמר "ואחריו לא יהיה כן"?
24. א. לא יהיה - במצרים, של יואל היה בישראל. ב. במצרים היה ממין אחד ובימי יואל מהרבה מינים. ג. אחריו הכוונה, באותו דור. ד. א' ובי נכונות.

לימוד פורה ומהנה

כללי השתתפות

- ❖ להניח בתיבה בבית הכנסת הספרדי המרכזי, בבית משפחת בוחניק. או לדוא"ל - nimsin@zahav.net.il בתוך שבועיים.
- ❖ בין הפותרים נכון יוגרל ספר או שובר קניה בסך 20 ₪ למימוש בכלבו כוכבי, או במתנת חן. המתמידים חומש מלא יזכו בפרס ללא הגרלה.